

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w S. wniosła przeciwko (...) w W. o zapłatę kwoty 4.460 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 maja 2018 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu, z tytułu pokrycia pełnych kosztów najmu pojazdu. Przy czym powódka dochodzi kwoty netto powiększoną o 50% podatku VAT.

Nakazem zapłaty z dnia 30 listopada 2018 roku orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Zarzucił powódce niewykazanie legitymacji czynnej, zakwestionował okres najmu, który w ocenie pozwanej powinien zamknąć się w 11 dniach, podnosząc dodatkowo, że powódka zwlekała ze zgłoszeniem szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2018 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został pojazd F. C. nr rej. (...), należący do M. N.. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC pojazdu u pozwanej.

Bezsporne.

Uszkodzenia pojazdu poszkodowanego w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 15 marca 2018 roku były na tyle rozległe, że wezwana na miejsce zdarzenia Policja zatrzymała dowód rejestracyjny jego pojazdu. Uszkodzony pojazd odholowany został z miejsca zdarzenia przez pracownika powódki, który zaoferował poszkodowanemu pomoc w likwidacji szkody i jej bezgotówkowe rozliczenie.

Uszkodzony pojazd był jedynym pojazdem w gospodarstwie domowym M. N.. W związku z niemożnością korzystania z własnego pojazdu dnia 16 marca 2018 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. nr rej. (...) przy dobowej stawce najmu wynoszącej 196,80 zł brutto (160 zł netto).

Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego do celów prywatnych oraz dojazdów do pracy.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 16 marca 2018 roku z OWU k. 21-22, 23-24;
- dokumenty w aktach szkody, płyta CD k. 63;
- oświadczenie k. 49,
- notatka informacyjna k. 82,
- zeznania świadka M. N. k. 101-103.

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 20 marca 2018 roku przez S. H. na podstawie udzielonego przez poszkodowanego pełnomocnictwa.

Oględziny uszkodzonego pojazdu zostały przeprowadzone w dniu 22 marca 2018 roku. Pismem z dnia 22 marca 2018 roku ubezpieczyciel przesłał powódce informację o wysokości szkody częściowej wraz z kalkulacją naprawy. Pismem z dnia 23 marca 2018 roku ubezpieczyciel zwrócił się do poszkodowanego o przesłanie dokumentów celem podjęcia decyzji. Poszkodowany miał wgląd w korespondencję mailową pomiędzy powódką a pozwanym zakładem ubezpieczeń.

Dowód:

- zgłoszenie szkody k. 80-81,
- korespondencja k. 36-39;
- kalkulacja naprawy k. 40-47,
- zeznania świadka M. N. k. 101-103.

Wiadomością e-mail z dnia 9 kwietnia 2018 roku zakład ubezpieczeń poinformował powódkę o dalszym ustalaniu odpowiedzialności, w związku z oczekiwaniem na odpowiedzi od Policji i wskazanego sprawcy zdarzenia.

Dowód:

- wydruk e-mail k. 48.

Ubezpieczyciel pismem z dnia 16 kwietnia 2018 roku poinformował powódkę o przyznaniu odszkodowania z tytułu szkody, wypłacając bezsporną kwotę odszkodowania.

Najem pojazdu zastępczego trwał do dnia 20 kwietnia 2018 roku, w którym to dniu poszkodowany odebrał swoje auto po naprawie i zwrócił powódce pojazd zastępczy. Również w tym samym dniu przełał na powódkę w drodze cesji wierzytelności swoją wierzytelność (prawo do odszkodowania) przysługującą mu w związku z wynajmem pojazdu zastępczego w okresie od 16 marca do 20 kwietnia 2018 r. zarejestrowaną w W..

Dnia 25 kwietnia 2018 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 7084,80 zł brutto (5760 zł netto) tytułem najmu pojazdu zastępczego od dnia 16 marca do 20 kwietnia 2018 r. (36 dni) przy dobowej stawce najmu wynoszącej 160 zł netto/doba.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2018 roku powódka wezwała pozwane towarzystwo ubezpieczeń do zapłaty kwoty 7084,80 zł pomniejszone o 50% podatku VAT w terminie 7 dni.

Decyzją z dnia 7 maja 2018 roku ubezpieczyciel sprawcy przyznał powódce odszkodowanie tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 1962,40 zł brutto, uznając za uzasadniony okres najmu wynoszący 11 dni, tj. od dnia zgłoszenia szkody w dniu 20 marca 2018 roku do dnia otrzymania przez pełnomocnika kosztorysu w dniu 22 marca 2018 wraz z czasem na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody zgodnie z kalkulacją, czasem na zgromadzenie części i organizację naprawy (8 dni).

Powódka wniosła odwołanie od ww. decyzji pismem z dnia 8 maja 2018 roku, zaś pozwana nie znalazła podstaw do zmiany swojego stanowiska.

Dowód:

- dokumenty w aktach szkody, płyta CD k. 63;
- umowa cesji wierzytelności k. 20,
- faktura VAT (...) k. 25,
- wezwanie do zapłaty k. 26-27;
- decyzja pozwanej z dnia 7 maja 2018 roku k. 28-29,
- odwołanie powódki z dnia 8 maja 2018 roku k. 30-32, 33,

- zeznania świadka M. N. k. 101-103.

Urealniony łączny czas trwania właściwej naprawy pojazdu uszkodzonego pojazdu wynosił 6 dni roboczych wraz z czasem niezbędnym na zgromadzenie części – 7 dni. Cały wskazany w fakturze czas trwania najmu wynoszący 36 dni był zasadny.

Pojazd zastępczy marki P. (...) należał do niższej klasy C (pojazdów kompaktowych), niż pojazd uszkodzony marki F. (...), który należał do klasy pojazdów średnich (...).

Stawki za wynajem pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego (...) w opcji bez limitu kilometrów przebiegu dobowego, bez udziału własnego w szkodach, z pełnym ubezpieczeniem OC/AC/ (...) i na czas ponad 15 dni w I połowie 2018 roku zawierały się w przedziale 163-254 zł netto/doba, średnio 212 zł netto/doba.

Stawki za wynajem pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu wynajętego C w opcji bez limitu kilometrów przebiegu dobowego, bez udziału własnego w szkodach, z pełnym ubezpieczeniem OC/AC/ (...) i na czas ponad 15 dni w I połowie 2018 roku zawierały się w przedziale 125-214 zł netto/doba, średnio 171 zł netto/doba.

Zastosowana przez powódkę stawka najmu w wysokości 160 zł netto/doba mieściła się w przedziale stawek stosowanych ówczesznie przy wynajmie pojazdów klasy C, będąc nawet niższą stawką od stawki przeciętnej, zatem nie sposób uznać tej stawki za zawyżoną.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. S. k. 111-128, 147-148.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym akt szkody zapisanych na płycie CD, przy czym strony nie kwestionując autentyczności tych dowodów, wyciągały jedynie częściowo odmienne wnioski. Sąd w całości dał wiarę przesłuchanemu w sprawie świadkowi M. N., uznając, że brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań świadka. Sąd bazował także na pisemnej opinii biegłego sądowego, a przyjęta przez biegłego metodologia wyceny nie budziła zastrzeżeń. Biegły wykonując opinię, oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym, w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść. W związku z zarzutami pozwanej w opinii uzupełniającej biegły przekonywająco wyjaśnił, w jaki sposób wyliczył okres naprawy, a co za tym idzie – zasadnego najmu pojazdu zastępczego. Logicznie wyjaśnił, że naprawy uszkodzonego pojazdu nie można było rozpocząć w dniu otrzymania przez powoda kosztorysu, gdyż na ten moment nie było potwierdzenia przyjęcia odpowiedzialności. Dlatego warsztat mógł rozpocząć proces naprawy i dokonać zamówienia części dopiero w dniu 16 kwietnia 2018 roku ze względu na przyjęcie przez pozwaną odpowiedzialności za szkodę i wypłatę bezspornej części odszkodowania. Strona powodowa nie kwestionowała wartości dowodowej tego dokumentu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Jego podstawę prawną stanowi przepis art. 822 § 1 i 4 k.c. W rozpoznawanej sprawie niesporny był fakt zawarcia przez sprawcę zdarzenia umowy ubezpieczenia OC z pozwanym i zaistnienie powodującego szkodę zdarzenia, za które odpowiadała osoba ubezpieczona. Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Strona pozwana swojej odpowiedzialności również nie kwestionowała. Zarzucała natomiast brak legitymacji czynnej i kwestionowała wysokość szkody.

Legitymacja powódki wynikała z przywołanego wyżej art. 822 § 4 k.c. oraz przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanemu z tytułu odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego (art. 509 k.c.). Zwraca uwagę, że legitymacja powódki nie była przez pozwanego kwestionowana w toku postępowania likwidacyjnego, jako że pozwany wypłacił odszkodowanie, choć nie w pełnej wysokości. Zarzut w tym przedmiocie pojawił się dopiero w toku niniejszego procesu i jest on chybiony. Interpretacja przepisu art. 509 k.c. zaprezentowana przez pozwaną

w sprzecznie, oznaczałaby w istocie wprowadzenie zakazu umów cesji tego rodzaju wierzytelności, a takowego ustawodawca nie wprowadził, a także godziłaby w zasadę swobody umów. Sąd przyjmuje jako własną argumentację powódki w tym przedmiocie wyrażoną w odpowiedzi na sprzeciw (k. 74 i nast.) bez potrzeby jej powielania. Sąd w pełni podziela przy tym argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19. Zgodnie z nim „oczywistym jest, że umowy przelewu zawierane z podmiotami świadczącymi jednocześnie usługi w zakresie najmu pojazdów zastępczych mają na celu umożliwienie dochodzenia przez wynajmującego roszczeń wobec ubezpieczycieli z pominięciem poszkodowanego.” W niniejszej sprawie nie zachodzą również podstawy do uznania umowy przelewu za nieważną, w szczególności brak jest naruszenia normy wynikającej z art. 510 § 2 k.c. Powódka była więc czynnie legitymowana do dochodzenia niniejszym pozewem roszczeń z tytułu zdarzenia z dnia 15 marca 2018 r. w pojeździe należącym do M. N..

Przy rozliczeniu kosztów najmu powódka zastosowała stawkę w wysokości 160 zł netto/doba. Stawka ta dotycząca najmu bez limitu kilometrów i bez udziału własnego, co wynika z umowy najmu, mieści się w przedziale stawek najmu pojazdów z segmentu C jak wynajęty P.. Strona pozwana nie kwestionowała wysokości stawki.

Sąd nie podzielił natomiast zarzutu strony pozwanej w przedmiocie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego. Ubezpieczyciel wprawdzie poinformował pełnomocnika poszkodowanego o szkodzie częściowej pismem z dnia 22 marca 2018 r., ale nie potwierdził w nim przyjęcia odpowiedzialności za szkodę. Co więcej, wiadomością e-mail z dnia 9 kwietnia 2018 r. poinformował powódkę, że nadal trwają ustalenia co do przyjęcia odpowiedzialności w związku z korespondencją prowadzoną z Policją i wskazanym sprawcą. Przyjął tę odpowiedzialność dopiero w decyzji z dnia 16 kwietnia 2018 r., którą przyznał poszkodowanemu bezsporną część odszkodowania za szkodę częściową. Należy zgodzić się z biegłym, że dopiero od tej daty należałoby liczyć czas konieczny do przeprowadzenia naprawy, gdyż wcześniejsze przystąpienie do naprawy (zamówienie części) dla warsztatu wiązałoby się z ryzykiem niepokrycia kosztów naprawy (zakupu zamówionych części). W tych okolicznościach mimo zgłoszenia szkody 20 marca 2018 r. najem trwający od 16 marca 2018 r. do 20 kwietnia 2018 roku r. w żaden sposób nie jest okresem rażąco zawyżonym, zważywszy że poszkodowany zakończył najem po naprawie jego własnego pojazdu, co nastąpiło już 4 dni po przyznaniu bezspornej części odszkodowania za uszkodzony pojazd. Pozwany, który uznał za zasadny okres najmu trwający 11 dni, nie wykazał zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu powyższego twierdzenia w niniejszym procesie (art. 6 k.c.), a powódka na podstawie przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego, który nie jest powiązany z żadną ze stron, udowodniła zasadność całego okresu faktycznego najmu wynoszącego 36 dni.

W związku z powyższym zasądzono całą dochodzoną pozewem kwotę 4460 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy ww. kosztami najmu (przy uwzględnieniu 50% VAT) a dotychczas wypłaconym odszkodowaniem przez pozwaną z tego tytułu.

Odsetki od tej kwoty należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 481 k.c.), a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Stąd orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 k.p.c., mając na uwadze, że powódka wygrała proces. Powódka poniosła opłatę od pozwu w kwocie 223 zł, opłaty skarbowe 17 zł, 900 zł tytułem wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego pokryty częściowo z jej zaliczki, razem 1671,36 zł. Koszty te zasądzono od strony pozwanej, jako przegrywającej sprawę.

W punkcie III sąd na podstawie art. 82 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 1 i 2 u.k.s.c. zwrócił stronom nadpłacone koszty sądowe (zaliczki), mając na uwadze, że wynagrodzenie biegłego zostało pokryte po połowie z uiszczonych przez strony zaliczek wynoszących po 800 zł.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)